

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

NÚM.
3

11, 12 i 13 | OCTUBRE 2019
SALA 1 PAU CASALS

2019_2020

**SIMON TRPCESKI:
RAKHMÀNINOV 2
MANFRED DE TXAIKOVSKI**

L'AUDITORI auditori.cat
obc.cat

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Kent Nagano, Simone Young, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitch o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Viktoria Mullova...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Giulia Brinckmeier*, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / Paloma Diago / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Paula Banciu* / Andrea Duca* / Clàudia Farrés* / Gabriel Graells* / Diédrie Mano* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / Angela Gherasim*, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Elitsa Yancheva / Cristian Benito* / Ariana Oroño* / Oleksandr Sora* / Anna Urpina* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Paul Cortese*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Albert Coronado* / Sandra García* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Olga Manescu, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Carmen Enjamio* / Amaia Ruano* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Beatriz Cambrils / Gustav Villegas* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / Eduardo Martínez*, solista invitat / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès / María José Meniz*, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Elvira Querol* / Josep Fuster, assistent i clarinet en Mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / José Antonio Soria* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Andreu Moros* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Juan Sanjuan* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Miguel Martí*, trombó baix **TIMPANI** Juan Antonio Martín* **TUBA** Daniel Martínez* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miguel Ángel Martínez* / Manuel Roda* / Diego Sáenz* **ARPA** Magdalena Barrera, solista / Laura Boschetti* **PIANO** Daniel Espasa* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis / Luis Hernández*

* col-laborador

NÚM. 3

SIMON TRPCESKI:
RAKHMÀNINOV 2
MANFRED DE TXAIKOVSKI

OCTUBRE 2019

Divendres 11 | 20 h
Dissabte 12 | 19 h
Diumenge 13 | 11 h

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)
Gabriel Bebeselea, director
Simon Trpceski, piano

1 **JOEY ROUKENS** 23'
Schiedam, Països Baixos 1982
Morphic Waves (2016)
1a audició

2 **SERGUEI RAKHMÀNINOV** 32'
Semyonovo, Rússia 1873 - Beverly Hills 1943
Concert per a piano i orquestra en Do menor núm. 2, op. 18 (1900-01)
Moderato
Adagio sostenuto
Allegro scherzando
Simon Trpceski, piano

PAUSA 20'

2 **PIOTR ÍLITX TXAIKOVSKI** 56'
Votkinsk, Rússia 1840 - Sant Petersburg 1893
Simfonia Manfred, op. 58 (1885)
Lento lugubre
Vivace con spirito
Andante con moto
Allegro con fuoco

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

El temps i la durada del concert són aproximats

Comenta aquest concert amb #lauditori #obc

per **Javier Pérez Senz**

Una brillant i eclèctica obra orquestral del jove compositor holandès Joey Roukens obre un programa centrat en el gran repertori rus que combina l'espectacular virtuosisme pianístic i el lirisme del *Segon concert* de Sergei Rakhmàninov amb el *pathos* romàntic de la simfonia *Manfred, op. 58* de Piotr Íltx Txaikovski sobre el poema de Lord Byron.

Escrita per encàrrec de la Netherlands Philharmonic Orchestra, i estrenada el 2016 sota la direcció de Marc Albrecht, *Morphic Waves* és una mostra de l'eclecticisme i la brillantor orquestral de Joey Roukens (Schiedam, 1982). Construïda en un únic moviment (23 minuts) de textures formades per notes repetitives que flueixen en un discurs sonor, la peça mostra la influència del minimalisme i l'atracció per crear la sensació d'un moviment dinàmic constant, en forma d'ones dinàmiques, amb contrastos entre seccions que es retroalimenten en un relat que acaba en un clima suau i serè.

El més famós dels quatre concerts per a piano de Rakhmàninov va posar fi a una etapa negra en la vida d'aquest gran pianista i compositor rus, que va patir una profunda depressió arran del fracàs de la seva *Primera simfonia*. Rakhmàninov va aconseguir superar aquest moment amb el tractament de psiquiatria hipnòtica que li va dispensar el doctor Nikolai Dahl, a qui va dedicar la partitura. El repòs es va prolongar durant l'estiu del 1900 amb una estada a Itàlia, a Varazze, al costat del llegendari baix Feodor Txaliapin. En aquest lloc va començar a treballar en un nou concert per a piano, que va completar a la primavera del 1901: la primera execució completa de l'obra va tenir lloc el 27 d'octubre d'aquell mateix any (9 de novembre, segons el nou calendari rus), amb un èxit extraordinari.

La força expressiva, la sorprenent inventiva melòdica i el virtuosisme enlluernador de l'obra van impressionar el públic i, al mateix temps, van assegurar la ràpida difusió d'una partitura espectacular que ha temptat els pianistes més grans del segle XX. Virtuós llegendari i músic sempre sincer en l'expressió de les seves emocions, Rakhmàninov captiva amb riques textures subtilment acolorides a l'estil rus, i amb melodies eloqüents dirigides directament al cor de l'interpret i del públic. I aquesta capacitat d'emocionar és, com afirma el prestigiós pianista polonès Krystian Zimerman, una de les claus per entendre la seva grandesa musical: «Els concerts de Rakhmàninov no es toquen, es viuen. Per a mi, són joves concerts per a joves pianistes, plens de l'alè de l'*Sturm und Drang*, plens d'aquestes emocions que brollen

quan un s'enamora per primera vegada. Sempre em pregunto què sentiria si jo hagués escrit una obra com el *Segon concert*: hi ha moments d'una emoció intensa, i les parts melòdiques ens diuen tant sobre el compositor que tindria la impressió de sentir-me gairebé un». Aquesta atmosfera de confessió íntima –la bellesa melòdica de l'*Adagio sostenuto* és irresistible– banya una magnífica partitura que, a més d'exigir al solista el domini més complet dels recursos tècnics i expressius del piano, el convida a viure la música sense amagar les seves pròpies emocions.

També les simfonies de Txaikovski mostren l'univers més íntim del seu autor. Al costat de les seves sis simfonies catalogades, destaca una ambiciosa partitura, *Manfred, op. 58*, una simfonia en quatre quadres basada en el poema de Lord Byron al qual també van donar vida musical Hector Berlioz i Robert Schumann. El tema va ser un suggeriment de Mili Balàkirev, que li va proporcionar un esquema programàtic per als quatre quadres de l'obra, estrenada a Moscou l'11 de març de 1886.

D'una exuberant orquestració –el compositor inclou en la plantilla un clarinet baix, dos cornetins de pistons, dues arpes, percussió reforçada, campana i orgue al final–, l'obra posseeix una sòlida estructura dramàtica en quatre quadres. El primer retrata la desesperació de Manfred i els records sobre la seva germana Astarté, a qui va estimar incestuosament i que va perdre definitivament. En aquest moviment, marcat *Lento lugubre - wModerato con moto - Andante*, destaquen dues parts en les quals s'exposen dos temes clau vinculats a Manfred, l'un a càrrec del clarinet baix i els fagots, i l'altre de la corda. La segona part, en un clima de dolça malenconia, evoca l'amor per Astarté.

Les fascinants textures sonores del segon quadre –*Vivace con spirito*– conviden a gaudir de l'ús magistral dels *pizzicati* i de la vena melòdica característica de Txaikovski. Al tercer quadre –*Andante con moto*–, captiva l'atmosfera pastoral, amb caràcter de gran romança que guanya intensitat lírica fins a desembocar en un moviment final tumultuós –*Allegro con fuoco*–. Aquest últim moviment segueix el model de Berlioz a *El somni d'una nit de Sàbat*, de la *Sinfonia fantàstica*: des del caos de la bacanal, amb sobtats *fortíssimi*, fins a les visions d'Astarté i la mort final de Manfred, amb un coral d'orgue seguit del recurrent *Dies irae* gregorià. Som davant un Txaikovski més incisiu en els aspectes dramàtics, més fosc i evocador en els colors orquestrals, i amb un vigor narratiu que il·lustra la influència dels grans poemes simfònics de Franz Liszt i el geni orquestral de Berlioz.

GABRIEL BEBEȘELEA

És el director principal de la Transylvania State Philharmonic Orchestra de Cluj-Napoca i director convidat a orquestres com la Royal Philharmonic Orchestra, la Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, la Konzerthausorchester Berlin, l'Orchestre National du Capitole de Toulouse, l'Orquestra Filharmònica de Marsella, l'Orquestra Filharmònica Nacional de Rússia o l'Orquestra Simfònica de Singapur, entre d'altres.

Amb la Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, ha enregistrat un CD amb l'oratori redescobert de George Enescu «Strigoi» (en català, *els fantasmes*) i la seva «Pastorale - Fantaisie pour petite orchestre» (edició a cura de Gabriel Bebeșelea). El CD es va publicar el setembre de 2018 sota el segell de Capriccio.

Als 32 anys d'edat, Gabriel Bebeșelea és reconegut com «un dels directors més talentosos nascuts a Romania en les últimes dècades» (*George Enescu Festival Journal*).

SIMON TRPCESKI

Es va llicenciar a l'Escola de Música de Skopje, a Macedònia, on va estudiar amb B. Romanov. Al 2003, va rebre el premi de la Royal Philharmonic Society Young Artist Award.

Ha actuat amb les principals orquestres del món, com ara l'Orquestra Nacional de Rússia, l'Orquestra Nacional de França, les Filharmòniques de Nova York i Los Angeles, l'Orquestra Simfònica de Japó o les Filharmòniques de Xina i Melbourne. Ofereix habitualment recitals en solitari a ciutats com Nova York, Londres, París o Tòquio, i toca música de cambra en diversos festivals internacionals de renom. Col·labora periòdicament amb grans directors com G. Dudamel, V. Jurowski, S. Mälkki o C. Măcelaru, entre d'altres. Els seus enregistraments han estat guardonats amb premis com Gramophone Awards, Diapason d'Or o Classical FM.

En la temporada 2019-2020 actuarà amb l'Orquestra Simfònica de Londres, la Filharmònica d'Stuttgart, l'Orquestra Simfònica de Detroit o la Simfònica de Melbourne.

QUE NO PARI LA MÚSICA!

Segueix gaudint de la música després del concert. Et proposem enregistraments de referència i llistes de reproducció imprescindibles.

CD **Serguei Rakhmàninov: Concert per a piano núm. 2**

Dos artistes russos al servei d'un dels seus compositors més brillants. El duo de luxe que formen en aquest enregistrament el genial director Vasily Petrenko i el pianista Simon Trpceski és una exhibició de força, emoció i temperament. Amb ells una de les grans orquestres britàniques, la Royal Liverpool Philharmonic.

S. Trpceski, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, V. Petrenko, Avie

CD **Piotr Íltx Txaikovski: Simfonia Manfred**

És una de les obres més inspirades de Txaikovski, que veu aquí de la influència musical francesa de Berlioz i recull el testimoni poètic de Lord Byron. Vladimir Ashkenazy, a qui tindrem dirigint l'OBC el proper mes de novembre, encapçala aquesta gravació acompanyat de la londinenca Philharmonia Orchestra, que a més de ser una de les agrupacions més famoses del món, és la que més discos ha enregistrat.

Philharmonia Orchestra, V. Ashkenazy, Decca

 Escolta la *playlist* d'aquest concert:

EL MUSEU DE LA MÚSICA ET DESCOBREIX...

Mans i mites

La figura de Serguei Rakhmàninov era imponent dins i fora de l'escenari: 1,98 metres d'alçada i unes mans gegantines que impressionaven el públic i feien rumiar els metges. A la Villa Seran, residència de la família Rakhmàninov a Suïssa, es pot veure una escultura a mida real d'aquestes famoses mans.

Les mans dels músics són objecte de mitomania des del segle XIX, quan el virtuosisme romàntic converteix l'ofici en llegenda. Al Museu de la Música tenim deu escultures de mans de músics de principis del segle XX, com el guitarrista Miquel Llobet o els pianistes Carles Vidiella, Enric Granados o Ricard Viñes, les mans del qual foren modelades pel famós escultor olotí Josep Clarà.

barcelona.cat/museumusica

Entrada gratuïta per als abonats de l'OBC i amb l'entrada del concert de L'Auditori.

Més informació:

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2019_2020

VLADIMIR ASHKENAZY: LA MER

EL VIOLÍ DE BORIS BELKIN

15 | 16 | 17 NOVEMBRE

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA
VLADIMIR ASHKENAZY DIRECTOR | BORIS BELKIN VIOLÍ

Entrades a la venda a partir de **12€**

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

